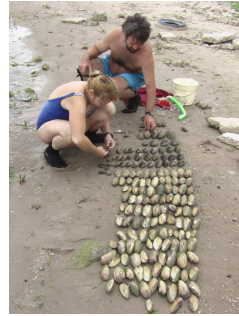
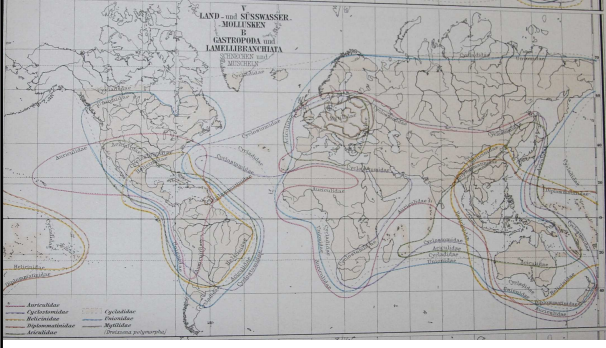

Rozšíření vybraných skupin na zeměploše

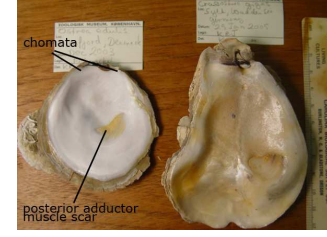

Vysoká diverzita Unionidae v Americe - centrum originace?

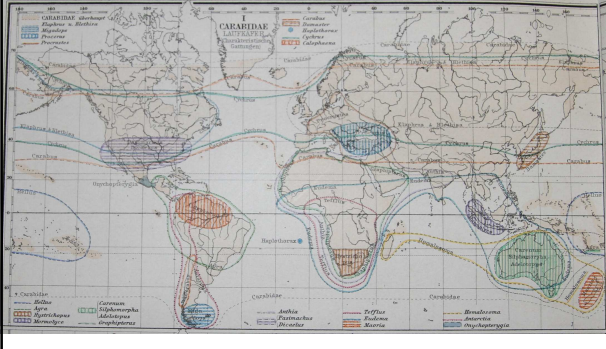
Druhový areál – expanzivní šíření

Rozšíření vybraných skupin na zeměploše

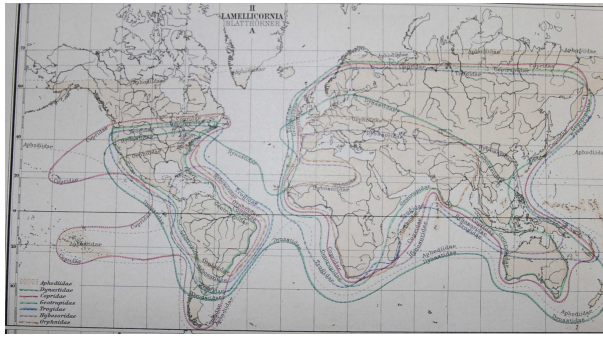

Rozšíření vybraných skupin na zeměploše

Cychrus – areál rodu cirkum palearkt a nearkt lesy s plí

Rozšíření vybraných skupin na zeměploše

Dynastes

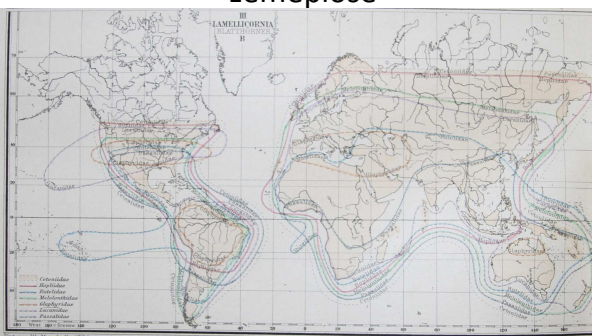

Trox

Copris

Rozšíření vybraných skupin na zeměploše

Centrum diverzity roháčů
Jihovýchodní Asie

Goliathus

Největší zlatohlávcí –
rovníková Afrika

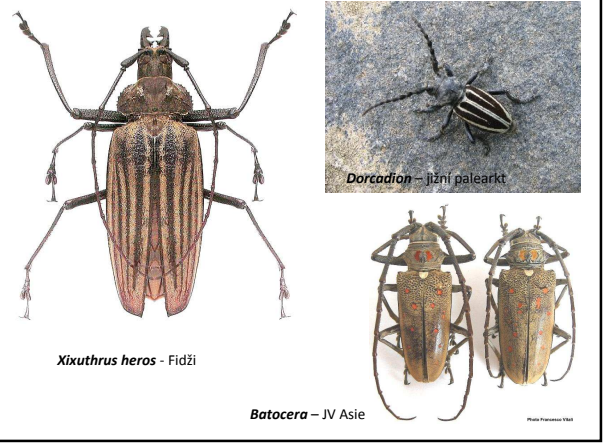
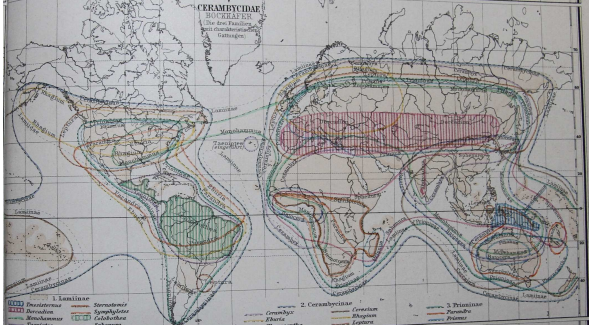
Rozšíření vybraných skupin na zeměploše

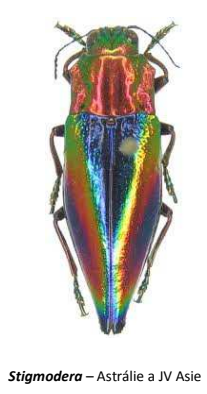
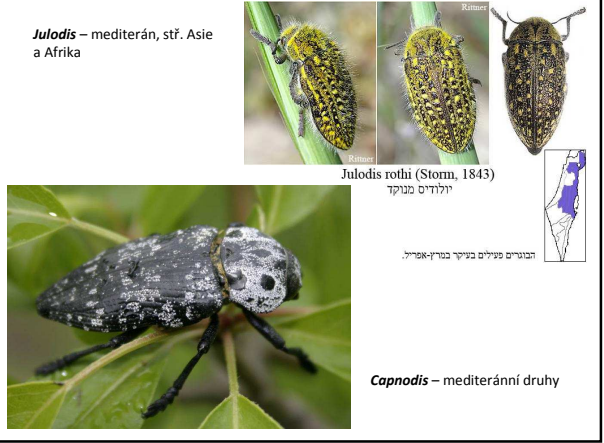
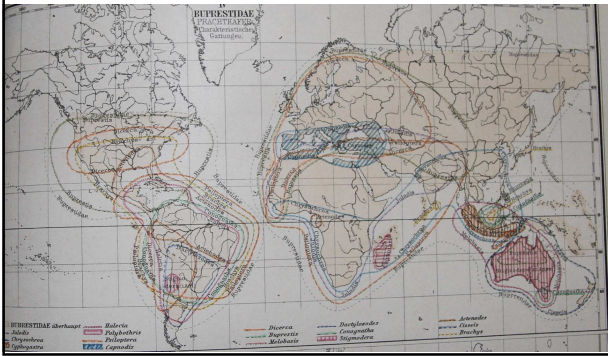
Blaps

NATUREFOTO

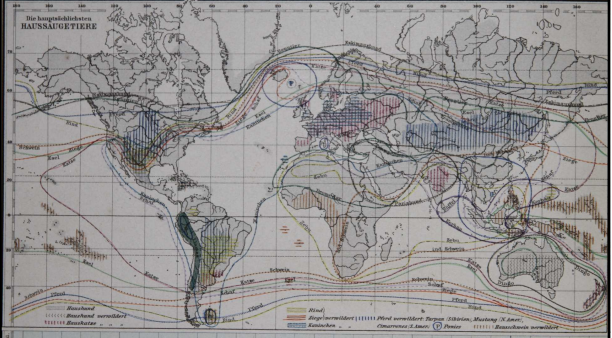
Rozšíření vybraných skupin na zeměploše

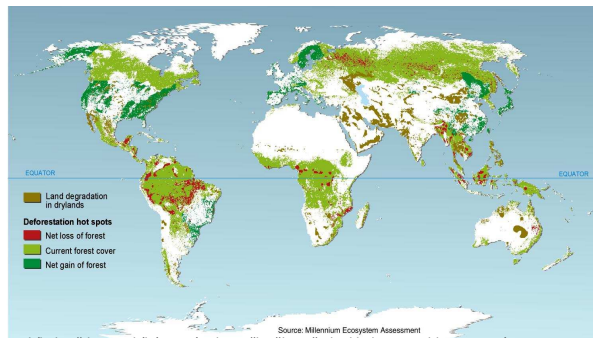
Rozšíření vybraných skupin na zeměploše

Rozšíření vybraných skupin na zeměploše

Extinkce

Probíhala vždy a probíhá i nezávisle na člověku, předpoklad – nejrychleji na nejvíce odlesněných místech

Jaký je vztah zoogeografie ke studiu biodiverzity?

1. Evoluční druh podle paleontologického záznamu (morfo-species) trvá asi 1 – 4 miliony let
2. Předpoklad stejného druhového bohatství v každé evoluční etapě znamená roční vyhynutí asi jedné miliontiny druhů – tj. tisíckrát méně, než výše demonstrovány odhad

Jenže:

1. Paleontologové pracují s druhy z dlouhodobě stabilního prostředí
2. Současný odhad rychlosti vymírání založený na deforestačních modelech je vyšší
3. Z nejbohatších ekosystémů deštného pralesa u druhů u kterých uvažujeme o jiné rychlosti vymírání není dostatek fosilních pramenů

Čili:

Nelze vyloučit, že současná úroveň vymírání je konstantní po celou dobu existence druhů – v tropech může být neznámým mechanismem nastavena jiná tj. vyšší rychlost originace a extinkce – k tomuto závěru nás mimo jiné vedou zoogeografické závěry o pravděpodobné speciaci z refugií po poslední době ledové

Důkaz: změny rozloh deštného pralesa v ledových dobách

